Навистина, овие домашни животни понекогаш се однесуваат како диви – па ако нешто од нив ви побегне и не можете да го совладате, постапете со него како што постапивте сега.‘“

Рафи’ бин Хадиџ, Аллах нека е задоволен со него, раскажува: „Бевме со Божјиот пратеник, салаллаху алејхи ве селем, во местото Зул-Хулејфа, кога луѓето ги снајде глад. Тогаш наидоа на неколку камили и овци, кои ги запленија па ги заклаа и ги ставија казаните да варат месо. Во тој момент, пратеникот, салаллаху алејхи ве селем, беше при крајот на колоната. Кога пристигна и го виде тоа што го направиле, им нареди да ги превртат казаните – и тие ги превртија. Потоа направи поделба – десет овци ги изедначи со една камила. Една од камилите побегна, па се обидоа да ја фатат, но не успеаја – иако имаа неколку коњи со себе. Еден од нив ја погоди со стрела и Аллах ја сопре. Тогаш пратеникот, салаллаху алејхи ве селем, рече: ‚Навистина, овие домашни животни понекогаш се однесуваат како диви – па ако нешто од нив ви побегне и не можете да го совладате, постапете со него како што постапивте сега.‘“ Рафи’ рече: ‚Очекуваме – или се плашиме – дека утре ќе се соочиме со непријателот, а немаме ножеви. Можеме ли да колеме со остри трски?‘ Пратеникот, салаллаху алејхи ве селем, одговори: ‚Сè што ја пушта крвта и при што се спомне Аллаховото име – јадете од тоа. Но не колете со заб или со нокт. Ќе ви објаснам зошто: забот е коска, а ноктот – тоа е ножот на Абесинците.‘“

[صحيح] [متفق عليه]

Рафи’ бин Хадиџ, Аллах нека е задоволен со него, раскажува дека биле со Божјиот пратеник, салаллаху алејхи ве селем, во местото Зул-Хулејфа, кога ги зафатила глад. Тогаш добиле воен плен од мушриците – камили и овци – па, не чекајќи поделба, заклале дел од нив и ставиле казани да готват, без претходно да побараат дозвола од Пратеникот, салаллаху алејхи ве селем. Тој, во тој момент, се наоѓал на крајот од колоната. Кога пристигнал и дознал што направиле, наредил казаните да се превртат – и тие беа истурени заедно со варивото во нив. Потоа Пратеникот, салаллаху алејхи ве селем, го поделил пленот и одредил дека една камила вреди колку десет овци. Но една од камилите побегна, па не можеа да ја фатат, бидејќи имаа малку коњи. Еден човек ја погоди со стрела – и Аллах ја сопре. Потоа Пратеникот, салаллаху алејхи ве селем, рече: „Овие питомни животни понекогаш се однесуваат како дивите, па кога нешто од нив ќе ви избега, а не можете да го совладате, постапете со него како што постапивте сега.“ Рафи’ потоа рече: „Очекуваме дека утре ќе се соочиме со непријателот, а стравуваме дека со колење ќе ги оштетиме сечилата на нашите оружја, а немаме ножеви. Дали може да колеме со остри трски?“ Пратеникот,

салаллаху алејхи ве селем, одговори: „Сè што ја пушта крвта во изобилство и при што е спомнато името на Аллах – јадете од тоа. Но, не колете со заб ниту со канџа. Ќе ви објаснам зошто: забот е коска, а канџата – таа е сечиво што го користат неверниците од Абесинија.“

http://www.sunnah.global/hadeeth/mk/show/2984